

UFFFFF, L'HORA DELS DEURES!!!! 2a part

Quan parlem de la intel·ligència, l'estudi, parlem de quatre variables:

- Poder - CAPACITAT
- Voler – MOTIVACIÓ
- Saber – TÈCNiques (maneres, formes,...)

LES TRES INTEL·LIGÈNCIES, J.A. MARINA

J.A. Marina parla darrerament de tres intel·ligències:

- Cognitiva: responsable d'adquirir coneixements, la part racional... **situariem més la capacitat**
- Emocional: responsable de les emocions i els sentiments.... **situariem més la motivació**
- Executiva: **situariem més la tècnica, l'esforç i la voluntat.**

la funció de la intel·ligència executiva és la de dirigir totes les capacitats humanes com: avaluar, fer projectes, planificar, prendre decisions i donar ordres a la nostra màquina no conscient de produir ocurrencies. En ella té el seu origen la llibertat humana. Educar els hàbits és el gran repte de la nostra societat; la idea que la moral no és un afegit exterior, sinó una necessària creació de la intel·ligència, la seva més decisiu desenvolupament. Canviar la trajectòria no depèn del coneixement ni de les emocions, depèn de la intel·ligència executiva.... I aquí sobretot é son podem actuar la família i la societat.

Què fa la IE?

- ✓ Inhibir la resposta. No deixar-se dur per la impulsivitat.
- ✓ Dirigir l'atenció. Poder concentrar-se en una tasca, i saber evitar les distraccions.
- ✓ Control emocional. La capacitat per a resistir els moviments emocionals que pertorben l'acció.
- ✓ Planificació i organització de metes. Inici i manteniment de l'acció.
- ✓ Flexibilitat. La capacitat de canviar d'estratègia, d'aprendre coses noves o d'aprendre dels errors.
- ✓ Maneig de la memòria de treball. Capacitat per a aprofitar els coneixements que es tenen.
- ✓ Maneig de la metacognició. Reflexionar sobre la nostra manera de pensar o d'actuar, i ajustar-se.

Voler – MOTIVACIÓ

Hi ha motivació:

- ✓ EXTRÍNSECA... SI ESTUDIES OBTINDRÀS UN PREMI!
- ✓ TRASCENDENT... Per fer content el pare o la mare!
- ✓ Hi ha motivació INTRÍNSECA ... M'agrada aprendre, vull aprendre

Quin missatge donem els pares?

- ✓ És un problema, una nosa familiar?
- ✓ Articlem expressions negatives
- ✓ Xantatge
- ✓ Nosaltres tenim ganes d'aprendre?
- ✓ Només aprenem quan estudiem?
- ✓ Ho sabem tot?
- ✓ Només ens interessen les notes?

- ✓ Deures, camp de batalla?
- ✓ Tenim una persona o un estudiant?

Com els motives?

- ✓ Aprendre és divertit?!

- ✓ Estem contents de veure el teu rendiment
- ✓ Què pots fer tu per millorar?
- ✓ Com et podem ajudar?
- ✓ Te'n surts tu sol o et cal ajuda?
- ✓ Crec que pots fer-ho

Fins als 10 anys els alumnes creuen que amb esforç tot es pot assolir.

Però a partir d'aquesta edat s'adonen de l'existència i de la importància de les capacitats.

Aquest descobriment pot influir en la motivació ("encara que m'esforci no ho aconseguiré").

Cal:

Fomentar la responsabilitat

- Què estàs fent? Per què ho estàs fent? Quines són les conseqüències del que estàs fent?

Fomentar la voluntat implica:

Saber inhibir els impulsos immediats

- Deliberar Prendre decisions Suportar l'esforç

Els millors activadors són

- la lectura, la reflexió, la meditació, concentració, la creativitat i, sobretot, tenir un projecte valuós, il·lusions i ideals.

Aprova, però no rendeix; rendeix, però no aprova; ni rendeix ni aprova; rendeix i aprova

- Tots els pares donen molta importància a les notes o qualificacions que els fills obtenen en cada matèria. Però aquest no deu ser l'únic aspecte a valorar en els estudis dels fills.
No és convenient valorar la qualificació en si mateixa. Tampoc és aconsellable exigir una determinada qualificació als fills. Valorar l'esforç i el rendiment i no sols el resultat
- Els pares que valoren la qualificació en si mateixa (independentment de la capacitat de cada fill, de les dificultats que troba i dels criteris del professor) corren diversos riscos:
 - Exigir a un fill menys del que pot. Es fomenta així el conformisme dels fills ben dotats;
 - Exigir a un fill més del que pot. Això sol atabalar els fills menys dotats, però que treballen molt, arribant a produir fins i tot estats d'ansietat i pèrdua d'interès cap a l'estudi;
 - Exigir a tots els fills el mateix. Això afavoreix les comparances entre els germans (fetes pels pares o pels fills). Aquestes comparances no tenen sentit. A més solen crear actituds negatives, com la rivalitat i les enveges entre els germans.

I a més recordeu-vos de:

Elogiar un fill quan s'esforça per estudiar, així se li està animant a seguir esforçant-se.

- Quina actitud ha d'adoptar un pare quan s'assabenta que el seu fill ha suspès una assignatura?
Abans de jutjar la situació i d'actuar, el pare ha d'aconseguir informació sobre les causes del suspens. Això suposa tenir una conversa amb el fill i l'altra amb el tutor o amb el professor de l'assignatura.

En ocasions el mal resultat obeeix a la manca d'esforç: no hi ha hagut prou hores de treball diari. També pot ocórrer que l'estudiant hagi dedicat molt de temps, però que el seu treball hagi estat aparent (treball poc intens).

Hi ha estudiants que estan moltes hores davant del llibre però s'exigeixen poc a si mateixos; no s'esforcen el necessari per a concentrar-se, comprendre i recordar. Són estudiants que s'enganyen a si mateixos, però no al professor de l'assignatura. En aquests casos l'estudiant és culpable del mal resultat; pel que haureu d'exigir-li més esforç i fer un seguiment diari del seu treball.

En altres ocasions l'estudiant s'ha esforçat molt però això no ha estat suficient per a aprovar a causa d'altres possibles causes. Entre les més freqüents estan les següents:

- Poca capacitat o facilitat per a l'estudi (en general, o en l'assignatura suspesa);
- Baix nivell de lectura comprensiva (que sol estar lligat a un vocabulari escàs);
- Poca base de coneixements en el crèdit;
- Mètode d'estudi inadequat per a aquesta matèria.

Aquestes dificultats no se superen demanant al fill que treballi més. Necessita ajuda especial i orientació per part del professor de l'assignatura, del tutor, dels pares i d'algun company d'estudi.

Potser cal ajuda individualitzada, relacionada amb les causes concretes del seu problema.

Aquesta informació ha estat extreta, adaptada i traduïda al català de:

<http://www.familia.cl/Framearea.asp?p=c&c=2829>

BIBLIOGRAFIA

MARINA, JA, *La Inteligència executiva*, Universidad de Padres

GARDNER, H. (1993). *Mentes creativas*. Barcelona. Paidós

ANTUNES, Celso (2004) *Juegos para estimular las inteligencias múltiples*. Editorial Narcea

SERRANO, A. ***Inteligencias multiples y estimacion temprana: guia para educadores, padres y maestros*** Editorial MAD

http://sepiensa.org.mx/contenidos/f_inteligen/intro_2.htm#granmenu

<http://www.galeon.com/aprenderaaprender/general/indice.html>

<http://www.neuronilla.com/>

<http://www.bibliotecaup.es/index.php?tipo=la-inteligencia-ejecutiva>

<http://www.catradio.cat/audio/645014/Lofici-de-viure-La-inteliq%C3%A8ncia-executiva>